

Publicerad 2008-11-30 00:24 av 99knivesinside

Skelett

Du lever ditt liv på nätterna
men har aldrig blodspår
i mungiporna eller på tungan,
varför mina teorier grusas
en efter en efter varandra.
Kvinnan du levde för på dagtid
valde en man du inte får se,
så hon lever utanför väggarna
och du har stannat innanför.

Du har alltid sagt att
det bor ett vemod i ditt inre,
att ditt skelett suckar
varje gång hon lämnar rummet,
så nu tar det stegen mot dörren
med eller mot din vilja
och stapplar ut dig till henne;
till världen och orättvisorna
- till ljuset och möjligheterna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren 99knivesinside med Poeter.se id #19961 innehar upphovsrätten